Кветкі, дрэвы і травы

Мірабэлькі

Далёка ўнізе,
на схіле гары,
раніцой
Я ўбачыў і зьняў,
як цьвітуць мірабэлькі.

2001 г., Варшава

KAMUNIKAT.org

KAMUNKAT.org

Кветка

Пунсавее, як Боская кроў.
Гарачая, як каханьне.
Прыўкрасная, як маладосьць,
ружа чырвоная.

Барвовы цьвет

Як высакародна цьвецiцца
Дзiкая ружа
На фоне кляшторнай сьцяны!

2002 г.

193. Тульпаны. 1999 г.

194. Сьвет за ветравым шклом. 2002 г. Вільня.

KAMUNIKAT.org

KAMUNIKAT.org

195. Восень у Канэктыкут. 1998 г.

196. Белы тульпан. 1999 г.

KAMUNIKAT.org

197. Кветкі магноліі. 2002 г.

KAMUNIKAT.org

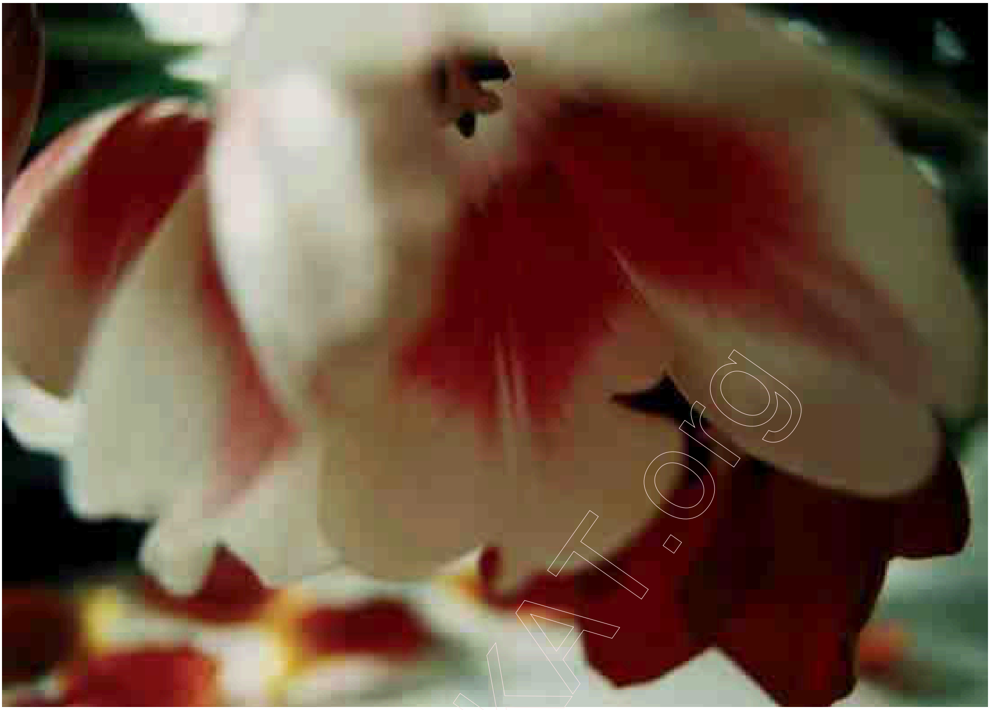

198. Тульпан бел-чырвона-белы. 1999 г.

KAMUNIKAT.org

Тульпан

А гэты белы тульпан,
Нібы сабака,
ласкавы і кудлаты,
Галаву апусьціў.

2002 г.

199. Магноліі ружовы цьвет. 1999 г.

* * *

Цёплы вецер шумліва падзьмуў.
Паляцелі магнолій пялёсткі –
Залатыя рыбкі.

2003 г.

KAMUNKAT.org

KAMUNIKAT.org

* * *

Ветрык адбег,
І нарцыс паваліўся,
Хлопчык маленькі.

2002 г.

* * *

Шасьціканцовы нарцыс,
Як зорка Бэтлеему,
Сьвеціцца ў ценю травы.

2002 г.

KAMUNIKAT.org

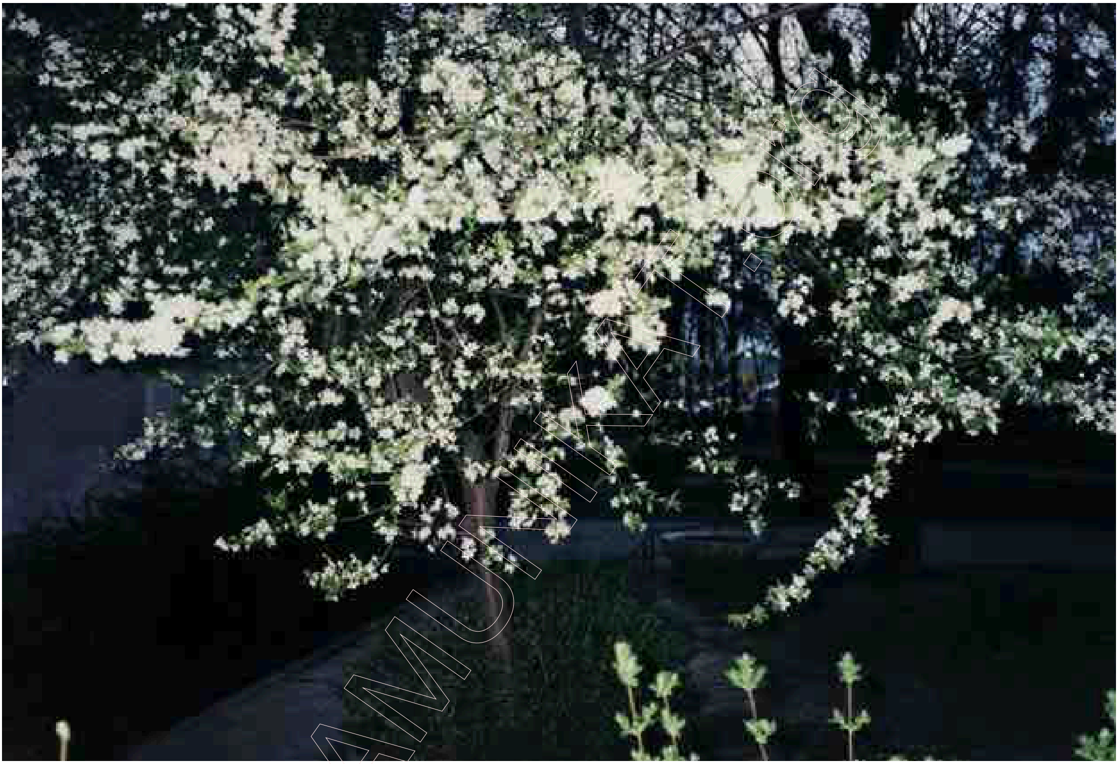

Вішневы цьвет

О, сакура ружовая!
Ты, як пышная цеплыня!
Але белая вішня – паўночная краса,
Чыстая, як сьвежы вецер.

2002 г.

KAMUNIKAT.org

KAMUNIKAT.org

209. Па дарозе ў Вільню блакітны сон. 2000 г.

210. Трысьнёг над возерам. 1998 г.

211. Восень у Брукліне. 2003 г.

212. Від зьверху на вясеньнюю тэрасу. 2000 г.

KAMUNIKAT.org

213. Лістапад у Нью-Джэрзі. 2003 г.

214. Восень у Нью-Джэрзі. 2003 г.

215. Асеньняя тэраса. 2003 г.

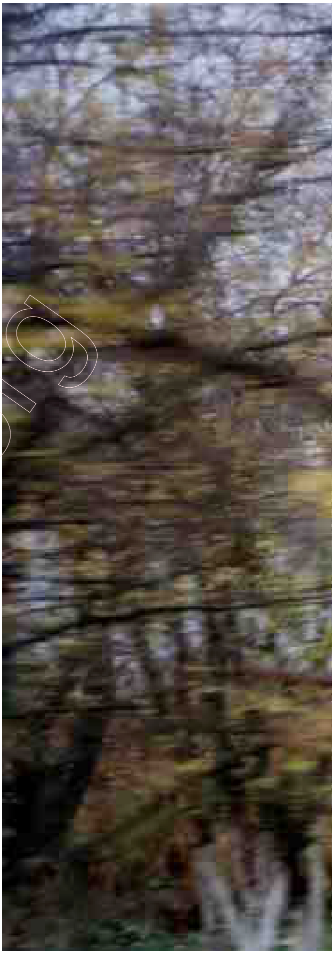

216. Асеньні эцюд з дрэвамі над вадой. 2001 г.

217. Асеньняя вада. 2003 г. Нью-Джэрзі.

KAMUNIKAT.org

218. Дажджлівы дзень каля хаты Хведара Нюнькі. 2000 г. Вільня.

KAMUNIKAT.org

KAMUNIKAT.org

219. Беласточчына. 2000 г.

KAMUNIKAT.org

220. Зімовае поле па дарозе ў Вільню. 2001 г.

KAMUNIKAT.org

* * *

Жоўтая бяроза
Ў белым тумане́,
Як відма, растала.

2003 г.

Цьвітуць дрэвы

Вішня – як цёплы вецер,
Як дождж веснавы.
Яблыня – Боскі касьцёл
Прамянее сьвятлом.

2000 г.

Раньняя ціш

Мятліца схілілася
Пад цяжарам расы.

Ружовая вішня

Дзесяць дзён на чужыне
Цьвіла японская сакура.
І вось апаў
яе прыгожы пустацьвет.
Дыван пялёсткаў,
як ружовы сьнег.

2002 г.

Вяргіня

Жоўтую вяргіню град так змалаціў,
Што ці падымецца йшчэ?
Паламаны куст.

2002 г.

Думаю аб прыўкрасным

Найцяжэй у колеры фатаграфаваць кветкі.
Хоць, здавалася б, -- проста.
І як мне душу тваю зразумець, ружа!

Цьвіценьне

Спачатку цьвіцее лаза і падбел,
Сон-трава і белыя мірабэлькі,
Жаўцяцца латаці ля самай вады.
І сінія пралескі.

І тады расьцьвітаецца белая вішня.
Пырскае ўсьцяж, нібы град,
За адну толькі цёплую ноч.
А ў мокрых лясах апусьціліся вішні на дол:
Курасьлепак зграй –
Пад дубамі і вольхамі
Цьвеціцца белы шум.

На палях і на межах старых, наўзбоч
Адзінокія грушы цьвітуць.
Ападаюць пялёсткі на крушні,
У каменьне, у ральлю
І на леташні ліст.

А затым распускаецца яблыні бель.
О, квітней, каралева садоў,
Ружовая і прыўкрасная!
З чым параўнаць цябе,
Вечнае харaство?
Хіба з Раем?
Хіба зь Беларусяй...
А ля ног тваіх,
Нібы сонцаў мільён,
Адуванчыкаў жоўты дыван.
О, сонечны луг!
Па золаце йду,
Дзе над рэчкай чаромха шуміць,
І квеціцца шыпшына,
І курганы маўчаць...

І зацьвітае бэз.
І напаўняе Боскі водар сьвет,
Як звон касьцельны.
Гэтак пахне вясновае неба ў траўні
І з маёвай хмары пералётны дождж.

Глядзіш – і бяліцца палатном,
Нібы кужаль, нібы лён,
Арабіны цьвет між лісьця.
Палымнее дзікаружа, распускаецца язьмін –
Увабралася лета ў сілу.
Цьвітуць лугі і травы.
Белы цьвет-фіялет
І блакітная плынь,
І лілея плыве.
Ужо лета буяе,
Ужо лета ідзе.

Зацьвітае пышна ліпа.
Гуд пчаліны, мёд ліпнёвы,
Пух таполі, водар поля,
Ветру пах з далёкіх лукаў
І бульбяны небакрай.

Толькі лета – а ўжо жнівень.
Зацьвітаюць сухавейкі
Й піжма жоўціцца здалёк,
Ля дарог і ля чыгункі,
Дзе па рэйках колаў стук.
Ужо жоўтая юргіня
Адцьвітае пад вакном
І астры белыя дрыжаць,
Як першы сьнег у чыстым полі,
Як першы сьнег у полі...

2002 г.

Цьвітучая ноч

Старая груша ў начы,
як воблака, цьвіце.
Ваконца адчыніў –
Плыве вясновы пах.

1995 г., Менск

Клён

Убачыў,
Як плаўна спадае з клёну
Апошні ліст,
Шапочучы па суках.

1995 г.

(З ЦЫКЛУ „БЯРОЗА”)

* * *

Бярэзьнік пад Суботнікамі.
Ці расьце там яшчэ хоць дрэўца?

2003 г.

* * *

Паслухайце, як гучыць:
Бяро-о-о-за.
Век бы глядзеў, каб вярнуцца
Туды,
        дзе бярозавы гай.

2003 г.

Еду аўтобусам

Праплыла бяроза ў вакне.
Гольле ніцае,
Вецер калыша.

2003 г.

* * *

Прасыпаўся сьнег на бярозу.
Імгненьне – растаў.
Кроплі блішчаць.

2003 г.

У лістападзе выйшаў на двор

Сёньня бежавы небаспад.
Трапеча бярозы ліст.
Гольле, як пасмы дажджу.

2003 г.

Вясновы прастор

Жаўранак засьпяваў.
Зьвініць паветра,
рунь бяз краю,
І ў полі – бярозавы гай.

2004 г.

(З ЦЫКЛУ „ЖОЎТЫЯ НАРЦЫСЫ”)

* * *

Гнецца, гнецца кволы нарцыс
Пад ветрам,
што дзьме з акіяну.

2002 г.

(З ЦЫКЛУ „МАГНОЛІІ”)

* * *

Вечар маёвы спадае, як цьвет на траву.
Ружавее магноліяў рай,
І сьціраюцца фарбы ў цішы.

2003 г.

Ападае магнолія

Вечарэе ў траўні.
Прыляцелі гусі,
Пёркі паскідалі.

2003 г.

Іду па задворках

Абсыпала магнолія пялёсткамі пустэчу.
І занядбаны дом,
І беднае жыцьцё
Чужое, як рыдван.
Мне штосьці дрэннавата:
Тут вось бяда людзкая,
А я перад красой спыніўся.

2003 г., Бруклін

KAMUNIKAT.org